

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

14. mai 2020*

Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö kriminaalasjades – Õigus saada kriminaalmenetluses teavet – Direktiiv 2012/13/EL – Artikkel 6 – Õigus saada teavet süüdistuse kohta – Kriminaalmenetlus seoses sõiduki juhtimisega ilma juhtimisõigusega – Sõidukijuhtimise keeld, mida kohaldati varasema käskmenetluses tehtud kohtuotsusega, millest huvitatud isik ei olnud teadlik – Selle käskotsuse huvitatud isikule kättetoimetamine ainult kohustusliku volitatud esindaja kaudu – Jõustumine – Puudutatud isiku võimalik hooletus

Kohtuasjas C-615/18,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Amtsgericht Kehli (Kehli esimese astme kohus, Saksamaa) 24. septembri 2018. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 28. septembril 2018, kriminaalasjas järgmise isiku suhtes

UY

menetluses osales:

Staatsanwaltschaft Offenburg,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president E. Regan, kohtunikud I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič ja C. Lycourgos (ettekandja),

kohtujurist: M. Bobek,

kohtusekretär: osakonna juhataja D. Dittert,

arvestades kirjalikku menetlust ja 16. oktoobri 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Saksamaa valitsus, esindajad: M. Hellmann, T. Henze ja A. Berg,
- Euroopa Komisjon, esindajad: S. Grünheid, R. Troosters ja B.-R. Killmann,

olles 16. jaanuari 2020. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiivi 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet (ELT 2012, L 142, lk 1), artikli 6 ning ELTL artiklite 21, 45, 49 ja 56 tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud kriminaalmenetluses, mis algatati Saksamaal UYu suhtes seoses sõiduki juhtimisõigusega juhtimisega hooletusest.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiivi 2012/13 põhjendustes 14, 27 ja 41 on märgitud:
  - „(14) Käesolev direktiiv on seotud teekaardi [mille eesmärk on tugevdada kahtlustatavate või süüdistatavate isikute menetlusõigusi kriminaalmenetluses] meetmega B [meede, mis käsitleb õigust teabele õiguste ja süüdistuse kohta]. Selleks et suurendada liikmesriikide vastastikust usaldust, kehtestatakse direktiiviga ühised miinimumnõuded teabe kohta, mida antakse kuriteo toimepanemises kahtlustatavale või süüdistatavale nende õiguste ja süüdistuse kohta. Käesoleva direktiivi aluseks on [Euroopa Liidu põhiõiguste] hartas ja eelkõige selle artiklites 6, 47 ja 48 sätestatud õigused [Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse] konventsiooni artiklite 5 ja 6 alusel, nagu neid tõlgendab Euroopa Inimõiguste Kohus. Käesoleva direktiivi eestikeelses versioonis kasutatud termin „süüdistus“ ja [kõnealuse] konventsiooni artikli 6 lõikes 1 kasutatud termin „kriminaalsüüdistus“ tähistavad sama mõistet.

[...]
  - (27) Kuriteo toimepanemises süüdistatavale isikule tuleks anda kogu teave süüdistuse kohta, et ta saaks ette valmistada enda kaitse ja et oleks tagatud õiglane menetlus.

[...]
  - (41) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse [põhiõiguste] hartas tunnustatud põhimõtteid. Käesoleva direktiiviga soovitakse edendada eelkõige õigust vabadusele, õigust õiglasele kohtulikule arutamisele ja kaitseõigust. Direktiivi rakendamisel tuleks sellest lähtuda.“
- 4 Direktiivi 2012/13 artiklis 6 „Õigus saada teavet süüdistuse kohta“ on sätestatud:
  - „1. Liikmesriik tagab, et kahtlustatavale või süüdistatavale isikule antakse teavet kuriteo kohta, mille toimepanemises teda kahtlustatakse või süüdistatakse. Seda teavet antakse viivitamata ja vajaliku üksikasjalikkusega, et tagada õiglane menetlus ning võimaldada tõhusalt kasutada kaitseõigust.
  2. Liikmesriik tagab, et kahtlustatavale või süüdistatavale isikule, kes vahistatakse või peetakse kinni, teatatakse tema vahistamise või kinnipidamise põhjused, sealhulgas kuritegu, mille toimepanemises teda kahtlustatakse või süüdistatakse.
  3. Liikmesriik tagab, et hiljemalt süüdistuse asjaolude esitamisel kohtule antakse üksikasjalikku teavet süüdistuse kohta, sealhulgas kuriteo olemuse ja liigi ning süüdistatava isiku kuriteos osalemise laadi kohta.

4. Liikmesriik tagab, et kahtlustatavat või süüdistatavat isikut teavitatakse viivitamata muudatustest käesoleva artikli kohaselt antavas teabes, kui see on vajalik õiglase menetluse tagamiseks.“

Saksa õigus

- 5 Karistusseadustiku (Strafgesetzbuch) põhikohtuasja asjaoludele kohaldatava redaktsiooni (edaspidi „StGB“) §-s 44 „Sõiduki juhtimise keeld“ on sätestatud:

„(1) Kui isikule mõistetakse vangistus või rahaline karistus süüteo eest, mille ta on sooritanud seoses mootorsõiduki juhtimisega või seoses mootorsõiduki juhi kohustuste rikkumisega, võib kohus võtta temalt mis tahes liiki või mõnda konkreetset liiki mootorsõiduki avalikel teedel juhtimise õiguse ühest kuust kolme kuuni. Sõiduki juhtimise keeld määratakse reeglina § 315c lõike 1 punkti 1 alapunkti a, lõike 3 või § 316 alusel süüdimõistmise korral, kui isikult ei võeta juhtimisõigust ära § 69 alusel.

(2) Sõiduki juhtimise keeld hakkab kehtima alates kohtuotsuse jõustumisest. Keelu kehtivuse ajal on Saksamaal välja antud riigisisesed ja rahvusvahelised juhiloa hoiul Saksamaa ametiasutuses. Sama kehtib ka juhul, kui juhiloa on välja andnud Euroopa Liidu liikmesriigi või muu Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriigi ametiasutus, tingimusel et juhiloa omaniku alaline elukoht on Saksamaal. Teistesse välisriigi juhilubadesse kantakse juhtimiskeelu kohta märke.

(3) Kui ametiasutused peavad juhiluba säilitama või kui juhtimiskeeld tuleb kanda välisriigi juhiloale, arvutatakse keeluaega alates selle toimingute tegemisest. Keeluaeg ei hõlma ajavahemikku, mil teo toimepanija paigutati ametiasutuste korraldusel kinnipidamisasutusse.“

- 6 Kriminaalmenetluse seadustiku (Strafprozessordnung, edaspidi „StPO“) § 44 on sõnastatud järgmiselt:

„Kui isik ei saanud tähtjast kinni pidada temast sõltumatutel põhjustel, siis tuleb tema taotlusel võimaldada tähtja ennistamist. Apellatsioonitähtja möödalaskmist ei loeta süüliseks, kui isikut ei ole § 35a esimese ja teise lause, § 319 lõike 2 kolmanda lause või § 346 lõike 2 kolmanda lause kohaselt teavitatud.“

- 7 StPO §-s 45 on sätestatud:

„(1) Tähtja ennistamise taotlus tuleb esitada kohtule, mille menetluses oleks pidanud seda tähtaega järgima, ühe nädala jooksul pärast tähtja mittejärgimise põhjuse äralangemist. Tähtja järgimiseks piisab, kui taotlus esitatakse tähtaegselt taotluse läbivaatamiseks pädevale kohtule.

(2) Taotlust põhjendavad faktilised asjaolud tuleb esitada koos taotlusega või taotluse läbivaatamise menetluse käigus. Seejärel tuleb sooritamata toiming teha taotluse esitamise tähtja jooksul. Selle tegemisel võidakse tähtaeg ennistada ka ilma taotlust esitamata.“

- 8 StPO § 132 näeb ette:

„(1) Kui kahtlustataval, kelle suhtes esineb põhjendatud kahtlus, et ta on toime pannud süüteo, puudub käesoleva seaduse territoriaalses kohaldamisalas alaline elu- või viibimiskoht, kuid vahistamismääruse tegemise tingimused ei ole täidetud, võib kriminaalmenetluse tagamiseks määrata, et see isik

1. tasub kautsjoni, mis katab eeldatava rahalise karistuse ja menetluskulud, ning

2. volitab dokumente vastu võtma pädeva kohtu tööpiirkonnas elava isiku.

Paragrahvi 116a lõike 1 sätteid kohaldatakse *mutatis mutandis*.

(2) Määruse võib teha ainult kohus ning vahetu ohu korral prokuratuur ja selle uurijad (kohtute seaduse (Gerichtsverfassungsgesetz) § 152).

(3) Kui kahtlustatav määrust ei täida, võib konfiskeerida temaga kaasas olevad ja talle kuuluvad transpordivahendid ja muud esemed. Paragrahve 94 ja 98 kohaldatakse *mutatis mutandis*.”

9 StPO § 407 näeb ette:

„(1) Kriminaalkohtuniku poolt või kriminaalkohtuniku poolt koos kaasistujatega läbiviidavas kriminaalmenetluses võib õigusrikkumise eest määrata prokuratuuri kirjaliku taotluse alusel teo õiguslikud tagajärjed ilma kohtuistungita kirjaliku käskotsusega. Prokuratuur esitab sellise taotluse, kui ta leiab uurimistulemuste alusel, et kohtuistungit pidamine ei ole vajalik. Taotluses tuleb ära näidata täpsed õiguslikud tagajärjed. Taotlus loetakse riikliku süüdistuse esitamiseks.

[...]

(3) Kohus ei pea süüdistatavat eelnevalt ära kuulama (§ 33 kolmas lõik).“

10 StPO § 410 sätestab:

„(1) Süüdistatav võib kahe nädala jooksul alates käskmenetluses tehtud kohtuotsuse kättetoimetamisest esitada kirjaliku või kantseleis protokollitava suulise vastuväite käskotsuse teinud kohtule. Paragrahve 297–300 ja § 302 lõike 1 esimest lauset ja lõiget 2 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

(2) Vastuväites võib piirduda teatavate küsimustega.

(3) Kui käskmenetluses tehtud kohtuotsusele ei ole tähtaegselt vastuväidet esitatud, muutub see samaväärseks jõustunud kohtuotsusega.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

11 Poola kodanik UY on kutseline veoautojuht, kelle alaline elukoht on Poolas.

12 Amtsgericht Garmisch-Partenkirchen (Garmisch-Partenkircheni esimese astme kohus, Saksamaa) mõistis 21. augusti 2017. aasta käskotsusega UY-le 11. juulil 2017 toime pandud kuriteo, õigusvastase sündmuskohalt põgenemise eest rahalise karistuse ja võttis talt kolmeks kuuks ära sõiduki juhtimise õiguse.

13 See käskotsus koos poolakeelse tõlkega toimetati 30. augustil 2017 UYu volitatud isiku kätte. Nimelt oli UY prokuröri korraldusel andnud StPO § 132 alusel volituse dokumentide vastuvõtmiseks. UYu volitatud isik, kelleks oli Amtsgericht Garmisch-Partenkircheni (Garmisch-Partenkircheni esimese astme kohus) teenistuja, oli UY-le politsei poolt määratud.

14 Eelotsusetaotlusest nähtub, et volituse andmise blankett, mis oli koostatud saksa keeles ja mille UY-le tõlkis telefoni teel tema lähedane, sisaldas volitatud isiku nime ja ametikoha aadressi ning märget selle kohta, et seadusjärgsed tähtajad hakkavad kulgema alates kuupäevast, mil kriminaalasjas tehtud otsus toimetatakse volitatud isikule kätte. Seevastu ei sisaldanud see blankett mingit teavet volituse õiguslike ja faktiliste tagajärgede kohta, eelkõige asjaomase isiku võimalike kohustuste kohta küsida teavet oma volitatud isiku käest. UY-le anti volikirja ära kirja saksa keeles.

15 Volitatud isik saatis käskotsuse tavapostiga UYu teadaolevale aadressile Poolas, kuid ei ole õnnestunud tuvastada, kas UY selle kirja kätte sai.

- 16 Kuna käskotsusele vastuväidet ei esitatud, jõustus see 14. septembril 2017.
- 17 14. detsembril 2017 tabas Saksa politsei UYu Kehli omavalitsusüksuse (Saksamaa) territooriumil veoauto roolist.
- 18 Pärast seda kontrolli pöördus Offenburgi prokuratuur (Saksamaa) Amtsgericht Kehli (Kehli esimese astme kohus, Saksamaa) poole, et kohus mõistaks UYu süüdi sõiduki juhtimisõigusega juhtimises hooletusest, sest ta juhtis Saksamaa territooriumil veoautot, samas kui ta oleks võinud ja pidanud teadma, et tal on sellel territooriumil sõiduki juhtimise keeld.
- 19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus lähtub põhimõttest, et kuni 14. detsembrini 2017, mil politsei UYut kontrollis, ei olnud UY teadlik Amtsgericht Garmisch-Partenkircheni (Garmisch-Partenkircheni esimese astme kohus) käskotsusest ega seetõttu ka tema suhtes kehtivast juhtimiskeelust.
- 20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et StGB § 44 lõike 2 kohaselt jõustub juhtimiskeeld siis, kui jõustub kohtuotsus, ja täpsustab, et käskotsus on samaväärne jõustunud kohtuotsusega, kui kahe nädala jooksul pärast selle kättetoimetamist, mis võib toimuda asjaomase isiku nimetatud volitatud isikule, ei ole esitatud vastuväidet.
- 21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus rõhutab ka, et üldjuhul ei mõjuta Saksa õiguses volituse kehtivust asjaolu, et – nagu käesolevas asjas – volitatud isiku määrab politsei ja et volikirja blankett ei sisalda teavet selle kohta, kas volitatud isikuga on võimalik telefoni teel ühendust võtta, ega ka juhiseid selle kohta, et asjaomane isik on kohustatud küsima volitatud isikult teavet. Sama kehtib asjaolu kohta, et see blankett on koostatud ainult saksa keeles, kuid selle tingimusega, et kui süüdistatav seda keelt ei valda, selgitatakse talle selle blanketi sisu suuliselt.
- 22 Lisaks võib eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul süüdistatavale, kes on teadlik tema suhtes algatatud kriminaalmenetlusest, ette heita hooletust, kui ta ei püüa saada oma volitatud isikult konkreetset teavet selle menetluse tulemuse kohta. Sellisel juhul ei saa see isik tugineda asjaolule, et dokumendid, mille see volitatud isik talle edastas, ei ole temani jõudnud.
- 23 Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb siiski, kas Amtsgericht Garmisch-Partenkircheni (Garmisch-Partenkircheni esimese astme kohus) käskotsusele Saksa õiguse kohaselt omistatav seadusjõud on kooskõlas direktiiviga 2012/13, nagu seda on Euroopa Kohus tõlgendanud oma 15. oktoobri 2015. aasta kohtuotsuses Covaci (C-216/14, EU:C:2015:686) ja 22. märtsi 2017. aasta kohtuotsuses Tranca jt (C-124/16, C-188/16 ja C-213/16, EU:C:2017:228), ning ELTL artiklitega 21, 45, 49 ja 56. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates tuleneb nendest kohtuotsustest, et üldiselt ei tohiks süüdistatavale tema kohustuse tõttu, anda teda puudutava käskotsuse kättetoimetamiseks volitus, kaasnedes vähimatki negatiivset tagajärge seoses sellega, et tema elukoht ei ole mitte Saksamaal, vaid teises liikmesriigis. Kuid käesolevas asjas kaasnevad UY-le sellised negatiivsed tagajärjed, mida ei ole võimalik heastada.
- 24 Nimelt leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kuna käskotsus toimetatakse kätte volitatud isiku kaudu, siis on tõenäoline, et isik, kelle suhtes käskotsus tehti ja kelle elukoht on välismaal, ei saa sellest otsusest teada või saab sellest teada palju hiljem, kui ta oleks saanud siis, kui tema elukoht oleks Saksamaal.
- 25 Sellega seoses märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et käskotsuseid võib Saksamaal tõepoolest kätte toimetada postiasutusele antud kättetoimetamisvolitusega ning et sellisel juhul ei ole käskotsuse adressaadile isiklik üleandmine vajalik, kuna käskotsus loetakse kättetoimetatuks, kui see on antud adressaadi elukohas üle täiskasvanud perekonnaliikmele, perekonnas töötavale isikule või adressaadiga alaliselt koos elavale täiskasvanule, pandud adressaadi postkasti või jäetud sellele aadressile, kui kättetoimetamist tõendatakse ametliku kinnitusega. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul võimaldavad selle menetluse ranged tingimused, mille täitmist peab kohus omal algatusel kontrollima,

ning kättetoimetamise koht ja tegeliku vastuvõtja geograafiline ja isiklik lähedus asjaomase isikuga siiski üldjuhul tagada, et kättetoimetamine loetakse kehtetuks, kui esineb vähimigi kahtlus selle nõuetekohasuses.

- 26 Seevastu juhul, kui käskotsus toimetatakse süüdistatava volitatud isikule kätte, ei saa süüdistatav üldjuhul mõjutada viisi, kuidas see otsus talle edastatakse, olgugi et volitatu on kohtu teenistuja. Volitatud isikul ei ole seadusest tulenevat kohustust edastada käskotsust viisil, mis tagab selle tegeliku jõudmise süüdistatavani, näiteks tähtkirjaga. Käskotsuse välismaale saatmine võib ka võtta palju rohkem aega ja kirja kadumise risk on suurem.
- 27 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul ei tasakaalusta neid puudusi Saksa õiguses ka StPO §-s 44 ette nähtud tähtaja ennistamise menetlus, mis võimaldab käskotsuse seadusjõu teatavatel tingimustel tühistada ja sellele vastuväite esitamise tähtaja ennistada.
- 28 Sellega seoses märgib ta esiteks, et asjaomane isik peab selleks, et tema suhtes tehtud käskotsuse seadusjõud tagasiulatavalt tühistataks, esitama vastuväite esitamise tähtaja ennistamiseks põhjendatud taotluse ja käskmenetluses tehtud kohtuotsusele vastuväite isegi siis, kui ta kuritegu ja sellest tulenevaid õiguslikke tagajärgi ei vaidlusta, et seejärel oma vastuväide kohe pärast tähtaja ennistamist tagasi võtta.
- 29 Teiseks rõhutab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et tähtaja ennistamise taotlus tuleb esitada ühe nädala jooksul pärast selle takistuse äralangemist, mille tõttu asjaomane isik ei järginud talle määratud menetlustähtaega.
- 30 Sama kohus märgib kolmandaks, et asjaomane isik peab tõendama, et ta ei ole tähtaja järgimata jätmise eest vastutav. Sellega seoses ei saa asjaomane isik piirduda väitega, et ta ei olnud teadlik teda puudutava käskotsuse kättetoimetamisest volitatud esindajale, sest asjaomaselt isikult oodatakse, et ta uurib oma volitatud esindajalt võimalikult kiiresti, kas on tulnud temale adresseeritud kirju, arvestamata seejuures keelelisi raskusi, mis võivad tekkida tema volitatud esindajaga suhtlemisel. Peale selle saab kohus tähtaja omal algatusel ennistada üksnes siis, kui toimikust nähtub selgelt, et tähtaja järgimata jätmine ei olnud süüline.
- 31 Neljandaks väidab nimetatud kohus veel, et tähtaja ennistamise taotlusel ei ole peatavat toimet.
- 32 Neil asjaoludel leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et tal peaks olema võimalik asuda seisukohale, et Amtsgericht Garmisch-Partenkircheni (Garmisch-Partenkircheni esimese astme kohus) UYu suhtes tehtud käskotsus jõustus vaatamata riigisisesele õigusele alles kahe nädala möödumisel alates päevast, mil UY sai sellest tegelikult teada, st pärast seda, kui teda kontrolliti seoses sõiduki juhtimisõigusega juhtimisega hooletusest.
- 33 Teise võimalusena leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et selleks, et vältida põhjendamatut erinevat kohtlemist, mis tuleneb üksnes UYu Poolas asuvast elukohast, on vaja, et talle ei kehtestataks seoses menetluses oluliste talle adresseeritud dokumentide tundmisega ühtegi hoolsuskohustust, mille rikkumise tõttu on eelotsusetaotluse esitanud kohtus algatatud tema suhtes menetlus ja mis läheb kaugemale kohustustest, mis tal oleksid juhul, kui käskotsus oleks talle kätte toimetatud Saksamaal tavapärase kättetoimetamisvolituse alusel.
- 34 Neil asjaoludel otsustas Amtsgericht Kehl (Kehli esimese astme kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas liidu õigust, eelkõige direktiivi 2012/13 ning ELTL artikleid 21, 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad teha kriminaalmenetluses üksnes selle tõttu, et süüdistatava elukoht ei ole selles liikmesriigis, vaid mõnes muus liikmesriigis, korralduse, et süüdistatav nimetaks tema suhtes tehtud käskotsuse vastuvõtmiseks volitatud isiku,

kui selle tagajärjel käskotsus jõustub ja seega tekib süüdistatava hilisema teo eest järgneda võiva kriminaalvastutuse õiguslik eeltingimus (tuvastatud koosseisutunnuste siduv toime), isegi kui süüdistatav ei olnud käskotsusest tegelikult teadlik ja sellest tegelikult teada saamine ei ole tagatud samal määral nagu käskotsuse kättetoimetamise puhul olukorras, kus süüdistatav elab selles liikmesriigis?

2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav: kas [liidu] õigust, eelkõige direktiivi 2012/13 ning ELTL artikleid 21, 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad teha kriminaalmenetluses üksnes selle tõttu, et süüdistatava elukoht ei ole selles liikmesriigis, vaid mõnes muus liikmesriigis, korralduse, et süüdistatav nimetaks tema suhtes tehtud käskotsuse vastuvõtmiseks volitatud isiku, kui selle tagajärjel käskotsus jõustub ja seega tekib süüdistatava hilisema teo eest järgneda võiva kriminaalvastutuse õiguslik eeltingimus (tuvastatud koosseisutunnuste siduv toime) ja vastutusele võtmise korral pannakse süüdistatavale subjektiivses mõttes suurem kohustus saada käskotsusest tegelikult teada, kui see oleks juhul, kui süüdistatav elaks selles liikmesriigis, mistõttu teda on võimalik hooletuse eest vastutusele võtta?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

- 35 Nende kahe küsimusega, mida tuleb analüüsida koos, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas ELTL artikleid 21, 45, 49 ja 56 ning direktiivi 2012/13 artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt mõistetakse teises liikmesriigis elavale isikule karistusõiguslik sanktsioon, kui ta ei järgi tema suhtes juhtimisõiguse äravõtmist kohaldanud käskotsust alates selle otsuse jõustumise kuupäevast, kuigi esiteks hakkab sellele käskotsusele vastuväite esitamise kahenädalane tähtaeg kulgema alates selle otsuse kättetoimetamisest mitte asjaomasele isikule, vaid tema volitatud isikule, ja teiseks ei olnud asjaomane isik niisugusest käskotsusest teadlik siis, kui ta rikkus sellest tulenevat sõiduki juhtimise keeldu.
- 36 Kõigepealt tuleb esiteks märkida, et Amtsgericht Garmisch-Partenkirchen (Garmisch-Partenkircheni esimese astme kohus) kohaldas UYu suhtes StPO § 407 alusel käskotsusega tähtajalist sõiduki juhtimise keeldu.
- 37 Euroopa Kohus on juba tuvastanud, et niisuguse käskotsuse tegemiseks ette nähtud menetlus on lihtsustatud menetlus, mille jaoks ei ole ette nähtud kohtuistungi korraldamist ega võistlevat arutelu. Kuivõrd kohtunik teeb selle kohtuotsuse prokuratuuri taotlusel väiksemate rikkumiste eest, kujutab see endast esialgset otsust. StPO § 410 kohaselt jõustub käskotsus kahe nädala pikkuse tähtaja möödumisel alates selle kättetoimetamisest, teatavatel juhtudel ka asjaomase isiku volitatud isikutele, välja arvatud juhul, kui asjaomane isik esitab enne selle tähtaja möödumist sellele kohtuotsusele vastuväite (vt selle kohta 15. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus Covaci, C-216/14, EU:C:2015:686, punkt 20).
- 38 Juhul kui asjaomasel isikul ei ole Saksamaal alalist elu- või viibimiskohta, võib teda StPO § 132 lõike 1 alusel kohustada nimetama volitatud isiku, kellele teda puudutav käskotsus kätte toimetatakse, kusjuures sellisest kättetoimetamisest hakkab seega kulgema vastuväite esitamise tähtaeg.
- 39 StGB § 44 lõike 2 kohaselt hakkab sellise otsusega kohaldatud sõiduki juhtimise keeld kehtima otsuse jõustumisest.
- 40 Teiseks tuleb märkida, et põhikohtuasi puudutab uusi kriminaalmenetlusi, mis on UYu suhtes algatatud seoses sõiduki juhtimisõigusega juhtimisega hooletusest. Eelotsusetaotlusest nähtub, et selle süüteo objektiivne koosseisutunnus on jõustunud käskotsusega kehtestatud juhtimiskeelu mittejärgimine ja et subjektiivne koosseisutunnus seisneb asjaomase isiku hooletuses.

- 41 Mis puudutab käesoleval juhul kõigepealt selle süüteo – mille tõttu toimub UYu suhtes eelotsusetaotluse esitanud kohtus kriminaalmenetlus – objektiivset koosseisutunnust, siis märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et UYt kontrolliti Saksamaa territooriumil raskeveoki roolis 14. detsembril 2017, ehk pärast seda, kui esimene UYu suhtes tehtud süüdimõistev kohtuotsus, mille tegi Amtsgericht Garmisch-Partenkirchen (Garmisch-Partenkircheni esimese astme kohus), oli jõustunud, sest ta ei olnud sellele käskotsusele esitanud vastuväidet kahe nädala jooksul alates otsuse kättetoimetamisest tema volitatud isikule.
- 42 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab seejärel seoses selle süüteo subjektiivse koosseisutunnusega, milles UYt tema menetluses olevas kriminaalasjas süüdistatakse, et UYu volitatud isik, Amtsgericht Garmisch-Partenkircheni (Garmisch-Partenkircheni esimese astme kohus) teenistuja, saatis UYt puudutava käskotsuse tavapostiga UYu teadaolevale aadressile Poolas. Kuna eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei ole tõendatud, et kiri jõudis tegelikult UYni, lähtub kohus eeldusest, et UY sai sellest käskotsusest tegelikult teada alles 14. detsembril 2017 toimunud politseikontrolli käigus.
- 43 Neid täpsustusi arvesse võttes tuleb esimesena analüüsida, kas direktiivi 2012/13 artikliga 6 on vastuolus see, kui kahepäevane tähtaeg vastuväite esitamiseks sellisele käskotsusele, nagu on kõne all põhikohtuasjas, hakkab kulgema alates selle otsuse toimetamisest isiku – kelle kohta see otsus tehti – volitatud esindajale kätte.
- 44 Sellega seoses tuleb esiteks rõhutada, et artiklis 6 on sätestatud erinormid, mis käsitlevad kahtlustatava või süüdistatava õigust saada viivitamata ja vajaliku üksikasjalikkusega teavet kuriteo kohta, mille toimepanemises teda kahtlustatakse või süüdistatakse, et tagada õiglane menetlus ning võimaldada tõhusalt kasutada kaitseõigusi. Artikli 6 lõige 3 näeb ka ette, et liikmesriigid tagavad, et hiljemalt süüdistuse asjaolude esitamisel kohtule antakse üksikasjalikku teavet süüdistuse kohta.
- 45 Kuna menetlus, milles tehti põhikohtuasjas käsitletav käskotsus, on kokkuvõtlik ja lihtsustatud, toimetatakse see otsus kätte alles pärast seda, kui kohus on teinud otsuse süüdistuse põhjendatuse kohta.
- 46 Euroopa Kohus on siiski leidnud, et sedalaadi otsuses teeb kohus ainult esialgse otsuse ja otsuse kättetoimetamisega tekib menetlusele allutatud isikul esimest korda võimalus saada teavet tema suhtes esitatud süüdistuse kohta, mida kinnitab ka asjaolu, et nimetatud isikul ei ole mitte õigust esitada selle otsuse peale edasikaebust teisele kohtule, vaid ta võib esitada vastuväite, millega tal avaneb võimalus osaleda samas kohtus tavalises võistlevas menetluses, mille käigus ta saab teostada täies ulatuses oma kaitseõigusi enne seda, kui see kohus teeb uue otsuse talle esitatud süüdistuse põhjendatuse kohta (vt selle kohta 15. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus Covaci, C-216/14, EU:C:2015:686, punkt 60).
- 47 Seega tuleb sellise käskotsuse kättetoimetamist pidada direktiivi 2012/13 artikli 6 kohaselt üheks süüdistatava vastu esitatud süüdistusest teavitamise viisiks, mistõttu peab see vastama selles artiklis esitatud nõuetele (15. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus Covaci, C-216/14, EU:C:2015:686, punkt 61).
- 48 Teiseks on Euroopa Kohus ka tuvastanud, et direktiivis 2012/13 ei ole ette nähtud neid üksikasjalikke eeskirju, mille kohaselt tuleb artiklis 6 ette nähtud süüdistust puudutav teave süüdistatavale edastada, ning et seega ei ole selle artikliga põhimõtteliselt vastuolus see, kui süüdistatav, kes ei ela asjasse puutuvas liikmesriigis, peab kriminaalmenetluses nimetama sellise käskotsuse nagu põhikohtuasjas käsitletav vastuvõtmiseks volitatud isiku (vt selle kohta 15. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus Covaci, C-216/14, EU:C:2015:686, punktid 62 ja 68).
- 49 Kuid Euroopa Kohtu praktikast tuleneb ka, et süüdistust puudutava teabe edastamist käsitlevad eeskirjad, mis on liikmesriigi õiguses kehtestatud, ei saa kahjustada eelkõige direktiivi 2012/13 artiklis 6 silmas peetud eesmärki, mis, nagu nähtub ka direktiivi põhjendusest 27, seisneb selles, et kuriteo toimepanemises kahtlustatavale või süüdistatavale antakse võimalus ette valmistada enda

kaitse, ja õiglase menetluse tagamises (vt selle kohta 15. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus Covaci, C-216/14, EU:C:2015:686, punkt 63, ning 22. märtsi 2017. aasta kohtuotsus Tranca jt, C-124/16, C-188/16 ja C-213/16, EU:C:2017:228, punkt 38).

- 50 Selline eesmärk, nagu ka vajadus vältida diskrimineerimist ühelt poolt süüdistatavate, kellel on asjaomase riigisisese seaduse kohaldamisalasse kuuluv elukoht, ja teiselt poolt nende isikute vahel, kelle elukoht ei kuulu selle seaduse kohaldamisalasse ja kes on ainsana kohustatud määrama kohtuotsuse kättetoimetamiseks volitatud isiku, nõuavad, et süüdistataval oleks riigisiseses õiguses ette nähtud kogu kahenädalane tähtaeg vastuväite esitamiseks sellisele käskotsusele, nagu on kõne all põhikohtuasjas (vt selle kohta 15. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus Covaci, C-216/14, EU:C:2015:686, punkt 65, ning 22. märtsi 2017. aasta kohtuotsus Tranca jt, C-124/16, C-188/16 ja C-213/16, EU:C:2017:228, punkt 40).
- 51 Seega tuleb süüdistatav alates sellest kuupäevast, mil ta on sellisest käskotsusest tegelikult teada saanud, asetada nii palju kui võimalik samasse olukorda, milles ta oleks olnud siis, kui kõnealune otsus oleks talle isiklikult kätte toimetatud, ning tal peab olema õigus esitada vastuväide kogu selleks ette nähtud tähtaja jooksul (vt selle kohta 22. märtsi 2017. aasta kohtuotsus Tranca jt, C-124/16, C-188/16 ja C-213/16, EU:C:2017:228, punkt 47).
- 52 Kuigi on tõsi, et niisugune käskotsus, nagu on kõne all põhikohtuasjas, jõustub siis, kui süüdistatav ei esita sellele vastuväidet kahe nädala jooksul alates selle kättetoimetamisest tema volitatud isikule, ning mitte sellest hetkest, kui süüdistatav saab sellest otsusest tegelikult teada, on eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul siiski StPO §-des 44 ja 45 nähtud ette tähtaja ennistamise menetlus, mis võimaldab käskotsuse seadusjõu tühistada ja esitada sellele vastuväide hoolimata vastuväite esitamiseks esialgse tähtaja möödumisest.
- 53 Neil asjaoludel tuleb kolmandaks analüüsida, kas riigisiseses õiguses ette nähtud tähtaja ennistamise menetlus ja tingimused, mis on selle õiguse kohaselt nimetatud menetluse kasutamise eelduseks, on kooskõlas direktiivi 2012/13 artiklis 6 sätestatud nõuetega, ja eelkõige, kas need võimaldavad asjaomasel isikul tegelikult kasutada tema suhtes tehtud käskotsusele vastuväite esitamiseks kahenädalast tähtaega alates sellest ajast, kui ta sellest otsusest tegelikult teada sai.
- 54 Sellega seoses tuleb kõigepealt rõhutada, et arvestades eelotsusetaotluses sisalduvat teavet ja Euroopa Kohtu toimunud istungit, ei ole välistatud, et niisuguses olukorras nagu põhikohtuasjas panevad asjasse puutuvad riigisisised normid süüdistatavale kohustuse esitada käskotsusele vastuväide ühe nädala jooksul alates hetkest, mil süüdistatav sellest otsusest tegelikult teada sai. StPO § 45 näib nimelt olevat võimalik tõlgendada nii, et vastuväide tuleb esitada selle ühe nädala jooksul, mille see säte näeb ette tähtaja ennistamise taotluse esitamiseks.
- 55 Selline kohustus – eeldusel et see on olemas – oleks vastuolus direktiivi 2012/13 artikliga 6, kuna sellega väheneks poole võrra vastuväite esitamise tähtaeg, mis tuleb süüdistatavale käesoleva kohtuotsuse punktides 50 ja 51 toodud selgituste kohaselt anda alates hetkest, mil ta teda puudutavast käskotsusest tegelikult teada sai.
- 56 Lisaks tuleb märkida, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul võib süüdistatav esitada tähtaja ennistamise taotluse üksnes juhul, kui ta suudab tõendada, et ta uuris oma volitatud isikult võimalikult kiiresti, kas teda puudutav käskotsus on tehtud.
- 57 Kuid selline kohustus on samuti direktiivi 2012/13 artiklist 6 tulenevate nõuetega vastuolus. Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 61 sisuliselt märkis, tuleneb nii selle sätte sõnastusest kui ka selle üldisest ülesehitusest ja kõnealuse direktiiviga taotletud eesmärgist, et liikmesriikide ametiasutuste ülesanne on teavitada süüdistatavaid neile süüks pandavatest asjaoludest ning et süüdistatavatelt ei saa oodata, et nad teeksid võimalikult kiiresti järelepärimisi nende suhtes toimuva kriminaalmenetluse võimalike arengute kohta.

- 58 Lõpuks märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et tähtaja ennistamise taotlusel ei ole peatavat toimet.
- 59 Kuna aga StGB § 44 lõikest 2 nähtub ilmselt, et kuni vastuväite esitamise tähtaja möödumiseni ei ole niisuguse käskotsusega, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ette nähtud juhtimiskeelul toimet – mida peab siiski kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus –, siis tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktis 51 esitatust, et direktiivi 2012/13 artikkel 6 nõuab, et see juhtimiskeeld oleks peatatud ka kahe nädala pikkuse tähtaja jooksul alates sellest ajast, kui asjaomane isik sai süüdimõistvast käskotsusest tegelikult teada, ning mille jooksul peab sellel isikul olema võimalik esitada sellele otsusele vastuväide.
- 60 Sellest järeldub, et direktiivi 2012/13 artikliga 6 ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt hakkab kahenädalane tähtaeg vastuväite esitamiseks sellisele käskotsusele, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kulgema alates otsuse kättetoimetamisest selle isiku – kelle suhtes see otsus on tehtud – volitatud esindajale, tingimusel et asjaomasel isikul on alates käskotsusest teadasaamisest tegelikult kahenädalane tähtaeg sellele otsusele vastuväite esitamiseks, vajaduse korral pärast vastuväite esitamise tähtaja ennistamise menetlust või selle raames, ilma et ta peaks tõendama, et ta tegi vajalikud toimingud oma volitatud esindajalt võimalikult kiiresti selle kohta info saamiseks, kas kõnealune käskotsus on tehtud, ning tingimusel et otsuse toime on selle tähtaja jooksul peatatud.
- 61 Teisena tuleb analüüsida, kas direktiivi 2012/13 artikliga 6 on vastuolus see, kui isikut võib kriminaalkorras süüdi mõista sõiduki juhtimise keelu rikkumise eest, mis pandi toime sellisel kuupäeval, mil seda keeldu kohaldav käskotsus oli jõustunud, kuid kõnealune isik ei olnud niisuguse otsuse olemasolust veel teadlik.
- 62 Sellega seoses tuleb esiteks meenutada, et direktiivi 2012/13 artiklis 6 sätestatud õiguse eesmärk on tagada kahtlustatava või süüdistatava kaitseõiguste tõhus kasutamine. Selle õiguse soovitatav toime oleks seega tõsiselt kahjustatud, kui sellisele käskotsusele, nagu on kõne all põhikohtuasjas, oleks võimalik tugineda, et tuvastada sama isiku poolt uue süüteo toimepanemine ajal, mil sel isikul ei ole veel olnud võimalik vaidlustada tema vastu esitatud esimese süüdistuse põhjendatust, sest teda ei ole tema suhtes alustatud esimesest kriminaalmenetlusest teavitatud.
- 63 Järelikult on artikliga 6 vastuolus, kui niisuguse käskotsuse täitmata jätmist, nagu on kõne all põhikohtuasjas, võib karistusõiguslikult isikule ette heita, samas kui seda isikut ei teavitatud sellest otsusest nimetatud sättes ette nähtud nõuete kohaselt ning kui ta ei saanud vastavalt asjasse puutuva liikmesriigi õiguses ette nähtud kaebavõimalustele ja liidu õigusele vajaduse korral vaidlustada selles käskotsuses talle süüks pandud tegusid.
- 64 Nagu on rõhutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 57, oleks aga selle direktiivi artikliga 6 vastuolus, kui nõuda asjaomaselt isikult, et ta hoolitseks selle eest, et ta teeb oma volitatud esindaja suhtes vajalikke toiminguid, veendumaks selles, et viimane on talle teda puudutava käskotsuse nõuetekohaselt edastanud.
- 65 Seega tuleb direktiivi 2012/13 artiklit 6 tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui isik mõistetakse süüdi selle eest, et ta ei ole niisugust käskotsust, nagu on kõne all põhikohtuasjas, täitnud ajal, mille kohta ei ole võimalik tuvastada, et pädevad riigisisesed asutused oleksid hoolitsenud selle eest, et talle on selle otsuse sisu tegelikult teatavaks saanud.
- 66 Direktiivi 2012/13 artikli 6 selline tõlgendus kehtib ka siis, kui käskotsus on juba jõustunud ajal, mil isik, kelle suhtes see tehti, seda kohtuotsust väidetavalt rikub, ja seda isegi siis, kui see isik ei ole alates sellest kohtuotsusest teadasaamisest taotlenud vaidlustamise tähtaja ennistamise menetluse algatamist eesmärgiga tühistada selle käskotsuse seadusjõud.

- 67 Nimelt ei kahjusta selline tõlgendus kohtuotsuse seadusjõu põhimõtte järgimise kohustust. Sellega seoses piisab nendingust, et kohtuotsuse seadusjõudu, mis on isikule juhtimiskeeldu kohaldanud süüdimõistval kohtuotsusel, ei ole eiratud ainuüksi sel põhjusel, et selle isiku poolt selle keelu järgimata jätmisega ei kaasne tingimata uue kriminaalkaristuse mõistmist.
- 68 Teiseks tuleb rõhutada, et liidu õiguse esimuse põhimõtte, mis kehtestab liidu õiguse esmajärjekorras kohaldatavuse liikmesriikide õiguse ees, paneb kõigile liikmesriikide asutustele kohustuse tagada erinevate liidu õigusnormide täiemahuline toime, kuna liikmesriikide õigus ei saa mõjutada nende erinevate õigusnormide toimet nimetatud riikide territooriumil (vt selle kohta 24. juuni 2019. aasta kohtuotsus *Popławski*, C-573/17, EU:C:2019:530, punktid 53 ja 54, ning 19. novembri 2019. aasta kohtuotsus *A. K. jt* (kõrgeima kohtu distsiplinaarkolleegiumi sõltumatus), C-585/18, C-624/18 ja C-625/18, EU:C:2019:982, punktid 157 ja 158).
- 69 Sellega seoses tuleb eelkõige meenutada, et riigisisese õiguse kooskõlalise tõlgendamise põhimõtte, mille kohaselt tuleb liikmesriigi kohtul tõlgendada riigisisest õigust võimalikult suures ulatuses kooskõlas liidu õigusega, on omane aluslepingutega loodud süsteemile, kuna see võimaldab liikmesriikide kohtutel tagada oma pädevuse piires kohtuvaidluste lahendamisel liidu õiguse täieliku toime. Peale selle peab iga riigisisene kohus oma pädevuse piires jätma liikmesriigi organina tema menetluses olevas kohtuvaidluses kohaldamata iga riigisisese õigusnormi, mis on vastuolus vahetut õigusmõju omava liidu õigusnormiga (24. juuni 2019. aasta kohtuotsus *Popławski*, C-573/17, EU:C:2019:530, punktid 55 ja 61, ning 19. novembri 2019. aasta kohtuotsus *A. K. jt* (kõrgeima kohtu distsiplinaarkolleegiumi sõltumatus), C-585/18, C-624/18 ja C-625/18, EU:C:2019:982, punktid 159 ja 161).
- 70 Kolmandaks tuleb nentida, et nagu on sisuliselt märgitud direktiivi 2012/13 põhjendustes 14 ja 41, tugineb see direktiiv õigustele, mis on sätestatud eelkõige põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 47, ja sellega püütakse neid õigusi edendada (vt selle kohta 5. juuni 2018. aasta kohtuotsus *Kolev jt*, C-612/15, EU:C:2018:392, punkt 88).
- 71 Eelkõige on kõnealuse direktiivi artikli 6 eesmärk tagada kaitseõiguste tõhus kasutamine ja õiglase menetlus, nagu on rõhutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 49. See säte väljendab seega sõnaselgelt õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, mis on kirja pandud harta artiklis 47.
- 72 Sellest järeldub, et sama moodi nagu harta artiklit 47, mis on iseenesest piisav ega vaja täpsustamist liidu või riigisisestes õigusnormides, selleks et isikutel tekiks subjektiivne õigus, millele nad saavad vahetult tugineda, tuleb ka direktiivi 2012/13 artiklit 6 käsitada vahetu õigusmõjuga sättena (vt analoogia alusel 19. novembri 2019. aasta kohtuotsus *A. K. jt* (kõrgeima kohtu distsiplinaarkolleegiumi sõltumatus), C-585/18, C-624/18 ja C-625/18, EU:C:2019:982, punktid 162 ja 163).
- 73 Seega tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtul võtta oma pädevuse piires kõik vajalikud meetmed, et tagada artikli 6 täielik õigusmõju.
- 74 Kuid nagu on rõhutatud käesoleva kohtuotsuse punktides 62 ja 63, kahjustaks see tõsiselt direktiivi 2012/13 artikli 6 soovitatavat toimet, kui isik mõistetak süüdi põhjusel, et ta on rikkunud keeldu, mida on kohaldatud sellise käskotsusega, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millest talle ei ole selles artiklis ette nähtud nõudeid järgides teatatud.
- 75 Neil asjaoludel on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne tõlgendada enda pädevuse piires oma riigi õigust võimalikult suures ulatuses nii, et säiliks direktiivi 2012/13 artikli 6 soovitatav toime, ning kui see ei ole võimalik, jätta selle artikliga vastuolus olev mis tahes riigisisene säte kohaldamata.

- 76 Lisaks väärrib märkimist, et Saksamaa valitsus väitis Euroopa Kohtus, et mõeldav on tõlgendada direktiivi 2012/13 artikli 6 nõuetega kooskõlas olevalt riigisiseseid õigusnorme, mis puudutavad sellise süüdistatava hoolsuskohustust, kes ei ela riigi territooriumil; seda peab siiski kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.
- 77 Kõigist eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et direktiivi 2012/13 artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et:
- sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt hakkab kahenädalane tähtaeg vastuväite esitamiseks käskotsusele, millega isikule on kohaldatud juhtimisõiguse äravõtmist, kulgema alates otsuse kättetoimetamisest selle isiku volitatud esindajale, tingimusel et asjaomasel isikul on alates käskotsusest teadasaamisest tegelikult kahenädalane tähtaeg sellele otsusele vastuväite esitamiseks, vajaduse korral pärast vastuväite esitamise tähtaja ennistamise menetlust või selle raames, ilma et asjaomane isik peaks tõendama, et ta tegi vajalikud toimingud oma volitatud esindajalt võimalikult kiiresti selle kohta info saamiseks, kas kõnealune käskotsus on tehtud, ning tingimusel, et kõnealuse otsuse toime on selle tähtaja jooksul peatatud;
  - sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt mõistetakse teises liikmesriigis elavale isikule karistusõiguslik sanktsioon, kui ta ei järgi tema suhtes juhtimisõiguse äravõtmist kohaldanud käskotsust alates selle otsuse jõustumise kuupäevast, kuigi asjaomane isik ei olnud niisugusest käskotsusest teadlik siis, kui ta rikkus sellest tulenevat sõiduki juhtimise keeldu.
- 78 Eeltoodud kaalutlusi arvestades ei ole vaja analüüsida, kas eelotsusetaotluse esitanud kohtu viidatud teiste liidu õigusnormidega on vastuolus sellised riigisiseseid õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas.

Kohtukulud

- 79 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiivi 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet, artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et:

- sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt hakkab kahenädalane tähtaeg vastuväite esitamiseks käskotsusele, millega isikule on kohaldatud juhtimisõiguse äravõtmist, kulgema alates otsuse kättetoimetamisest selle isiku volitatud esindajale, tingimusel et asjaomasel isikul on alates käskotsusest teadasaamisest tegelikult kahenädalane tähtaeg sellele otsusele vastuväite esitamiseks, vajaduse korral pärast vastuväite esitamise tähtaja ennistamise menetlust või selle raames, ilma et asjaomane isik peaks tõendama, et ta tegi vajalikud toimingud oma volitatud esindajalt võimalikult kiiresti selle kohta info saamiseks, kas kõnealune käskotsus on tehtud, ning tingimusel, et kõnealuse otsuse toime on selle tähtaja jooksul peatatud;
- sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt mõistetakse teises liikmesriigis elavale isikule karistusõiguslik sanktsioon, kui ta ei järgi tema suhtes juhtimisõiguse äravõtmist kohaldanud käskotsust alates selle otsuse jõustumise kuupäevast, kuigi asjaomane isik ei olnud niisugusest käskotsusest teadlik siis, kui ta rikkus sellest tulenevat sõiduki juhtimise keeldu.

Allkirjad